

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

De charitate quantum ad diuinam dilectionem. Dist. 7. primi sententiarum. Aug. ad finē tract. 119. ad illud 10. an 17. Et dilexit eos Tomo 6.

PRæmissis adiiciendum est de dilectione Dei, quæ ipse diligit nos: quæ non est alia quam illa quæ diligimus eum. Dilectio autem Dei diuina vsia est: eademque dilectione pater & filius, & Sp. S. se diligunt, & nos, vt supra differuimus. Cūque eius dilectio sit immutabilis & æterna, alium tamē magis, alium minus diligit. Vnde Aug. Incomprehensibilis est dilectio Dei a qua immutabilis, qua Deus in vno quoque nostrum amat, quod fecit, sicut & odit quod fecimus. Miro ergo & diuino modo etiam quando odit, diligit nos. Et hoc quidam in omnibus intelligi pōt. Quis ergo digne pōt eloqui, quantum diligit mēbra vnigeniti sui, & quanto amplius vnigenitum ipsum? De ipso etiā dictum est. Nihil odisti eorum quæ fecisti. Ex his percipitur, quod Deus omnes creaturas suas diligit: quia scriptum est, Nihil odisti eorum, quæ fecisti: Et item, Vidit Deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona. Si omnia quæ fecit bona sunt, & omne bonum diligit, omnia ergo diligit, quæ fecit: & inter ea magis diligit rationales creaturas, & de illis eas amplius quæ sunt membra vnigeniti sui, & multo magis ipsum vnigenitum.

*Ex qua intelligentia dicitur magis vel minus diligere
hac vel illa.*

Philip. 4. b.

Cum autē dilectio Dei immutabilis sit, & ideo non intēditur vel remittitur, si queritur, quæ sit ratio dicti cū dicitur magis vel minus diligere hoc quā illud, & cum dicitur, Deus omnia diligere: Dicimus dilectionē Dei sicut pacē exuperare omnē sensum humanū, vt ad tantæ altitudinis intelligentiam vix aliquatenus aspiret humanus sensus. Pōt tamen intelligi, ea ratione dici omnia diligi à Deo quæ fecit, quia omnia placent ei, & omnia approbat in quantum opera eius sunt: nec tunc vel prius,

vel

vel amplius placuerunt ei cum facta sunt, sc. ante
 quam fierent, immo ab æterno omnia placuerunt
 ei, non minus quam postquã esse cœperunt: Quod
 vero rationales creaturas, i. homines vel angelos,
 alios magis, alios minus diligere dicitur, non mu-
 tabilitatem charitatis eius significat: sed quod a-
 lios ad maiora bona, alios ad minora dilexit: ali-
 os ad meliores vsus, alios ad minus bonos. Omnia
 enim bona nostra ex eius dilectione nobis proue-
 niunt. Electorum ergo alios magis, alios minus
 dilexit ab æterno, & diligit etiam nunc: quia aliis
 maiora, aliis minora ex dilectione sua præparavit
 bona aliisque maiora, & aliis minora bona con-
 fert ex tempore. Vnde magis vel minus dicitur
 hos vel istos diligere.

Quod duobus modis inspicienda est dilectio Dei. C

Consideratur enim duobus modis dilectio Dei,
 secundum essentiam, & secundum efficientiam:
 Non recipit magis vel minus secundum essentiam,
 sed tantum secundum efficientiam: vt magis dilecti
 dicantur, quibus ex dilectione ab æterno maius
 bonum præparavit & in tempore tribuit: & min⁹
 dilecti quibus non tantum. Inde etiam est, quod
 aliqui quando cõuertuntur & iustificantur, dicun-
 tur tunc incipere diligere à Deo: non quod Deus no-
 ua dilectione quemquã possit diligere, imo sem-
 piterna dilectione dilexit ante mundi cõstitutio-
 nem quoscunq; diligit. Sed tunc dicuntur incipe-
 re diligere ab eo, cum æternæ Dei dilectionis fortiun-
 tur effectum, sc. gratiam vel gloriam. Vnde Aug.
 Absit, vt Deus temporaliter aliquem diligat quã
 noua dilectione, quæ in ipso non erat, apud quem
 nec præterita trãsierunt, & futura iam facta sunt.
 Itaq; omnes sanctos suos ante mundi constitutio-
 nem dilexit, sicut prædestinavit. Sed cum conuer-
 tuntur & inueniunt illum, tunc incipere ab eo di-
 ligere dicuntur: vt eo modo dicatur, quo potest hu-
 mano

*Ex quo sen-
 su omnia,
 qua fecit
 Deus dilige-
 re dicatur.*

*In lib. 5. de
 tri ca 16. &
 ultimo in fi-
 ne libri.*

mano affectu capi q̄ dicitur. Sic etiā cū iracō malis dicitur, & placidus bonis, illi mutatur & nō ipse: ut lux infirmis oculis aspera, firmis lenis est, ipsorū sc̄. mutatione, non sua: Ita cū aliquis per iustificatiōnē incipit esse amicus Dei, ipse mutatur non Deus.

Si quis magis vel minus diligatur à Deo vno tempore quam alio.

Si vero quæritur de aliquo. Vtrum magis diligatur à Deo vno tempore quam alio: distinguenda est dilectionis intelligentia. Si enim referatur ad dilectionis effectum, concessibile est: si vero ad dilectionis essentiam, inficiabile est.

Si Deus ab æterno dilexit reprobos.

De reprobis vero, qui præparati non sunt ad vitam sed ad mortē, si quæritur, vtrum debeat concedi, quod Deus ab æterno dilexit eos. Dicimus de electis solis simpliciter hoc esse concedendū, quod Deus ab æterno eos dilexit, quos ad iustitiā & coronam præparavit. De non electis vero, simpliciter est concedendum, quod odio habuit, id est reprobat: sicut legitur, Iacob dilexi, Esau odio habui. Sed non est simpliciter dicendū, quod dilexit, ne prædestinati intelligantur: sed cum adiectione concedatur, dilexit eos in quantum opus eius futuri erant, id est, quos & quales facturum eos erat.

DE QUATVOR VIRTVTIBVS

Principalibus.

DISTINCT. XXXIII.

De virtutibus cardinalibus.

In li. de tri. 14. c. 9. post medium.

Post prædicta, de quatuor virtutibus, quæ principales vel cardinales vocantur, disserendum est: quæ sunt Iustitia, Fortitudo, Prudentia, Temperantia. De quibus Aug ait. Iustitia est in subueniēdo miseris. Prudentia in præcauendis infidiis. Fortitudo in perferēdis molestiis, Téperantia in coercēdis delectationibus prauis. de his dicitur in libr. Sapientiæ, Sobrietatem & prudentiam docet, iustitiā & veritatem, Sobrietatem vocat réperantiā, & vir-